

Romantik Manzara Ve Sen

– Mikail Dede · 22 Nisan 2019

Zaman zaman doğayı görmeyi seviyorum; zehirlenmiş ağaçları, istilaya uğramış çayırları, bu hırpalanmış manzarayı ve seni izlemeyi seviyorum. Hijyenik apartmandan, oturduğum yerden mutasyona uğramış karıncaları ve kelebekleri, hamam böceklerini, bakterilere karşı katil virüsleri, büyük düşman ordularının savaştığını izliyorum. Ben ve sen ve satranç; belki dışarı çıkmalıyım kirlenmiş yeşilin içine, kirli düşmanlarımın beklediği yere. Belki el ele yürümeliz karbondioksitli bulutlar altında. Hayır, teşekkürler; hormonlu dağlara, vadilere ne gerek var? Asitli yağmurlarda yürüyüş mü romantik? Hayır, teşekkürler. Karşıda parkta zaten yeterli kirlenmiş doğa var. Ağustos böceği bir atasözü sunmakta, bir bülbül cümle kurmakla meşgulken. Bir rüya görmeye ne gerek var? Ne gerek var, beni karıştırma bu işlere. Söyle, sen neredesin? Artık ben bu şehirde bir yabancıyım. Elin, ağzın nerede? Kızıl dudakların, ela gözlerin nerede? Artık burada yoksun, evimde. Kargalar uçuşuyor, şiiirdeki gibi. Bu bir güz manzarası; hijyenik apartmanın buğulu penceresinin arkasında bir suretsin. Bu ev sensiz yok, bu ben sensiz yok. Bu mazi, bu zaman, melankolik siyah beyaz bir film karesi. Sonuna kadar seninleyim yeminlerde; seni bir daha asla unutmamak istemem...